TRAKTAT OM STABILITET, SAMORDNING OG STYRING I DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION MELLEM KONGERIGET BELGIEN, REPUBLIKKEN BULGARIEN, KONGERIGET DANMARK, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, REPUBLIKKEN ESTLAND, IRLAND, DEN HELLENSKE REPUBLIK, KONGERIGET SPANIEN, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, REPUBLIKKEN CYPERN, REPUBLIKKEN LETLAND, REPUBLIKKEN LITAUEN, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG, UNGARN, MALTA, KONGERIGET NEDERLANDENE, REPUBLIKKEN ØSTRIG, REPUBLIKKEN POLEN, DEN PORTUGISISKE REPUBLIK, RUMÆNIEN, REPUBLIKKEN SLOVENIEN, DEN SLOVAKISKE REPUBLIK, REPUBLIKKEN FINLAND OG KONGERIGET SVERIGE

KONGERIGET BELGIEN, REPUBLIKKEN BULGARIEN, KONGERIGET DANMARK, FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND, REPUBLIKKEN ESTLAND, IRLAND, DEN HELLENSKE REPUBLIK, KONGERIGET SPANIEN, DEN FRANSKE REPUBLIK, DEN ITALIENSKE REPUBLIK, REPUBLIKKEN CYPERN, REPUBLIKKEN LETLAND, REPUBLIKKEN LITAUEN, STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG, UNGARN, MALTA, KONGERIGET NEDERLANDENE, REPUBLIKKEN ØSTRIG, REPUBLIKKEN POLEN, DEN PORTUGISISKE REPUBLIK, RUMÆNIEN, REPUBLIKKEN SLOVENIEN, DEN SLOVAKISKE REPUBLIK, REPUBLIKKEN FINLAND OG KONGERIGET SVERIGE,

i det følgende benævnt "de kontraherende parter",

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ deres forpligtelse som Den Europæiske Unions medlemsstater til at betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse,

SOM ØNSKER at fremme betingelserne for en stærkere økonomisk vækst i Den Europæiske Union og med henblik herpå at udvikle en stadig tættere samordning af de økonomiske politikker i euro-området,

SOM TAGER HENSYN TIL, at nødvendigheden af, at regeringerne opretholder sunde og holdbare offentlige finanser og forhindrer, at det samlede offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort, er afgørende for at sikre stabiliteten i euroområdet som helhed og derfor kræver, at der indføres specifikke regler, herunder en "regel om budgetbalance" og en automatisk mekanisme til at træffe korrigerende foranstaltninger,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ nødvendigheden af at sikre, at deres samlede offentlige underskud ikke overstiger 3 % af deres bruttonationalprodukt i markedspriser, og at deres samlede offentlige gæld ikke overstiger - eller at den falder tilstrækkeligt i retning af - 60 % af deres bruttonationalprodukt i markedspriser,

SOM ERINDRER OM, at de kontraherende parter som medlemsstater i Den Europæiske Union skal afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Unionens mål inden for rammerne af den økonomiske union i fare, især ved at akkumulere gæld uden for de samlede offentlige regnskaber,

SOM TAGER HENSYN TIL, at stats- og regeringscheferne i euroområdets medlemsstater den 9. december 2011 nåede til enighed om en styrket arkitektur i Den Økonomiske og Monetære Union, der bygger på de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og letter gennemførelsen af foranstaltninger, som er truffet på grundlag af artikel 121, 126 og 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

SOM TAGER HENSYN TIL, at målet for stats- og regeringscheferne i euroområdets medlemsstater og i andre af Den Europæiske Unions medlemsstater er hurtigst muligt at indarbejde denne traktats bestemmelser i de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union,

SOM BIFALDER de lovgivningsforslag for euroområdet, Europa-Kommissionen fremsatte den 23. november 2011 inden for rammerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, om styrkelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet, og om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af medlemsstaternes uforholdsmæssigt store underskud og SOM NOTERER SIG, at Europa-Kommissionen agter at forelægge yderligere lovgivningsforslag for euroområdet, særligt om forudgående orientering om planer om udstedelse af gældsbeviser, økonomiske partnerskabsprogrammer, der præciserer strukturreformerne for medlemsstater, som er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, samt samordning af medlemsstaternes planer om større reformer af den økonomiske politik,

SOM ERKLÆRER sig rede til at støtte forslag, som Europa-Kommissionen måtte fremsætte med henblik på yderligere at styrke stabilitets- og vækstpagten ved for de medlemsstater, der har euroen som valuta, at indføre en ny vifte af mellemfristede målsætninger på linje med de i nærværende traktat fastsatte begrænsninger,

SOM NOTERER SIG, at Europa-Kommissionen, når den gennemgår og overvåger budgetforpligtelserne i henhold til denne traktat, vil handle inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, 126 og 136,

SOM navnlig BEMÆRKER, at denne overvågning i forbindelse med anvendelsen af "reglen om budgetbalance", der er fastsat i denne traktats artikel 3, vil foregå ved, at der, når det er hensigtsmæssigt, for hver enkelt kontraherende part fastsættes landespecifikke mellemfristede målsætninger og konvergenskalendere,

SOM BEMÆRKER, at de mellemfristede målsætninger bør ajourføres regelmæssigt på grundlag af en i fællesskab aftalt metode, hvis vigtigste parametre også skal gennemgås regelmæssigt, så de på passende vis afspejler risiciene ved eksplicitte og implicitte forpligtelser for de offentlige finanser som omhandlet i målene for stabilitets- og vækstpagten,

SOM BEMÆRKER, at evalueringen af, om fremskridtene hen imod de mellemfristede målsætninger er tilstrækkelige, bør ske på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder ved en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, på linje med de i EU-retten fastsatte bestemmelser, særlig Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 ("den reviderede stabilitets- og vækstpagt"),

SOM BEMÆRKER, at den korrektionsmekanisme, de kontraherende parter skal indføre, bør sigte mod at korrigere afvigelser fra deres mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien, herunder deres kumulerede virkning på dynamikken i den offentlige gæld,

SOM BEMÆRKER, at opfyldelsen af de kontraherende parters forpligtelse til at indføre "reglen om budgetbalance" i deres nationale retssystemer i form af bindende, varige og helst forfatningsmæssige bestemmelser bør være underlagt Den Europæiske Unions Domstols kompetence i henhold til artikel 273 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

SOM ERINDRER OM, at artikel 260 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver Den Europæiske Unions Domstol beføjelse til at pålægge en medlemsstat i Den Europæiske Union, der ikke har efterkommet en af dens domme, betaling af et fast beløb eller en tvangsbøde og SOM ERINDRER OM, at Europa-Kommissionen har opstillet kriterier for fastsættelsen af det faste beløb eller den tvangsbøde, som skal pålægges til betaling i medfør af denne artikel,

SOM ERINDRER OM nødvendigheden af at lette vedtagelsen af foranstaltninger i henhold til Den Europæiske Unions procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud for de medlemsstater, der har euroen som valuta, for hvilke den forventede eller faktiske procentdel, som det samlede offentlige underskud udgør af bruttonationalproduktet, er over 3 %, samtidig med at målet med proceduren kraftigt underbygges, det vil sige at tilskynde og i givet fald tvinge en medlemsstat til at nedbringe et eventuelt konstateret underskud,

SOM ERINDRER OM forpligtelsen for de kontraherende parter, hvis samlede offentlige gæld overstiger referenceværdien på 60 %, til at nedbringe den med i gennemsnit en tyvendedel pr. år som et benchmark,

SOM TAGER HENSYN TIL nødvendigheden af ved gennemførelsen af denne traktat at respektere den særlige rolle, arbejdsmarkedets parter indtager, således som den anerkendes i hver af de kontraherende parters love eller nationale systemer,

SOM UNDERSTREGER, at ingen af denne traktats bestemmelser skal fortolkes sådan, at de på nogen måde ændrer de betingelser om økonomisk politik, hvorunder der er ydet finansiel bistand til en kontraherende part som led i et stabiliseringsprogram, der involverer Den Europæiske Union, dens medlemsstater eller Den Internationale Valutafond,

SOM BEMÆRKER, at det for Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde kræves, at de kontraherende parter arbejder sammen hen imod en økonomisk politik, hvor de med udgangspunkt i mekanismerne til samordning af den økonomiske politik, som defineret i de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, foretager de nødvendige handlinger og træffer de nødvendige foranstaltninger på samtlige områder, der er afgørende for euroområdets rette virkemåde,

SOM særligt BEMÆRKER, at det er de kontraherende parters ønske at gøre mere aktiv brug af det forstærkede samarbejde, som artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326 til 334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver mulighed for, uden derved at undergrave det indre marked, samt at det er deres ønske i fuldt omfang at benytte specifikke foranstaltninger for de medlemsstater, der har euroen som valuta, i henhold til artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og en procedure, hvorefter de kontraherende parter, der har euroen som valuta, forudgående skal drøfte og samordne alle større reformer af økonomisk politik, de påtænker, med henblik på at benchmarke bedste praksis,

SOM ERINDRER OM den aftale, som stats- og regeringscheferne i euroområdets medlemsstater indgik den 26. oktober 2011 for at forbedre styringen i euroområdet, bl.a. ved afholdelse af mindst to eurotopmøder årligt, til hvilke der, med mindre det er begrundet i ekstraordinære omstændigheder, indkaldes umiddelbart efter Det Europæiske Råds møder eller møder mellem de kontraherende parter, som har ratificeret denne traktat,

SOM også ERINDRER OM stats- og regeringscheferne i euroområdets medlemsstater og i andre af Den Europæiske Unions medlemsstaters tilslutning den 25. marts 2011 til europluspagten, som nærmere fastlægger de spørgsmål, der er afgørende for at fremme konkurrenceevnen i euroområdet,

SOM UNDERSTREGER betydningen af traktaten om oprettelse af den europæiske stabilitetsmekanisme som led i en overordnet strategi, der skal styrke Den Økonomiske og Monetære Union, og SOM PÅPEGER, at ydelse af finansiel bistand inden for rammerne af nye programmer under den europæiske stabilitetsmekanisme fra 1. marts 2013 vil være betinget af, at den pågældende kontraherende part har ratificeret nærværende traktat, og så snart den i artikel 3, stk. 2, i nærværende traktat nævnte gennemførelsesfrist er udløbet, tillige betinget af opfyldelse af kravene i nævnte artikel,

SOM BEMÆRKER, at Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Storhertugdømmet Luxembourg, Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik og Republikken Finland er kontraherende parter, der har euroen som valuta, og at de som sådan vil være bundet af denne traktat fra den første dag i den måned, der kommer efter deres deponering af ratifikationsinstrumentet, hvis traktaten er trådt i kraft på den pågældende dato,

SOM OGSÅ BEMÆRKER, at Republikken Bulgarien, Kongeriget Danmark, Republikken Letland, Republikken Litauen, Ungarn, Republikken Polen, Rumænien, Kongeriget Sverige er kontraherende parter, der som medlemsstater i Den Europæiske Union på datoen for undertegnelsen af denne traktat har en dispensation eller undtagelse fra deltagelse i den fælles valuta, og at de, så længe denne dispensation eller undtagelse ikke er ophævet, kun kan være bundet af de bestemmelser i afsnit III og IV, som de ved deponering af deres ratifikationsinstrument eller på et senere tidspunkt erklærer at ville være bundet af,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

AFSNIT I

FORMÅL OG ANVENDELSESOMRÅDE

ARTIKEL 1

1. Med denne traktat aftaler de kontraherende parter som medlemsstater i Den Europæiske Union at styrke den økonomiske søjle i Den Økonomiske og Monetære Union ved at vedtage et regelsæt, der skal fremme budgetdisciplin gennem en finanspolitisk aftale, at styrke samordningen af deres økonomiske politikker og at forbedre styringen i euroområdet, for derved at støtte opnåelsen af Den Europæiske Unions mål om bæredygtig vækst, beskæftigelse, konkurrenceevne og social samhørighed.

2. Denne traktat finder fuldt ud anvendelse på de kontraherende parter, der har euroen som valuta. Den finder også anvendelse på de øvrige kontraherende parter i det omfang og på de betingelser, der er fastsat i artikel 14.

AFSNIT II

SAMMENHÆNGEN MED OG
FORHOLDET TIL EU-RETTEN

ARTIKEL 2

1. Denne traktat anvendes og fortolkes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, især artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og med EU-retten, herunder reglerne om procedure når det er nødvendigt at vedtage sekundær ret.

2. Denne traktat anvendes i det omfang, den er forenelig med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten. Den griber ikke ind i Unionens beføjelser til at handle inden for den økonomiske union.

AFSNIT III

FINANSPOLITISK AFTALE

ARTIKEL 3

1. De kontraherende parter anvender reglerne i dette stykke ud over og med forbehold af deres forpligtelser i henhold til EU-retten:

a) en kontraherende parts samlede budgetstilling på de samlede offentlige finanser skal være i balance eller udvise et overskud

b) reglen i litra a) skal anses for overholdt, hvis den årlige strukturelle offentlige saldo svarer til de landespecifikke mellemfristede målsætninger, som er fastsat i den reviderede stabilitets- og vækstpagt, og med en nedre grænse for et strukturelt underskud på 0,5 % af bruttonational-produktet i markedspriser. De kontraherende parter sikrer hurtig konvergens hen imod hver deres mellemfristede målsætninger. En tidsplan for konvergensen under hensyntagen til de landespecifikke risici for holdbarheden vil blive foreslået af Europa-Kommissionen. Der skal foretages en evaluering af fremskridtene hen imod den mellemfristede målsætning og over-holdelsen heraf på grundlag af en samlet vurdering med den strukturelle saldo som reference, herunder en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, på linje med den reviderede stabilitets- og vækstpagt

c) de kontraherende parter kan midlertidigt afvige fra deres respektive mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning af denne målsætning, dog kun under de i stk. 3, litra b), fastsatte exceptionelle omstændigheder

d) når den procentdel, som den samlede offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet i markedspriser, er væsentligt under 60 %, og risiciene med hensyn til de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt er lave, kan den nedre grænse for den i litra b) angivne mellemfristede målsætning nå op på et strukturelt underskud på højst 1,0 % af bruttonationalproduktet i markedspriser.

e) hvis der konstateres væsentlige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning af denne målsætning, skal en korrektionsmekanisme automatisk sættes i gang. Mekanismen skal bl.a. medføre en forpligtelse for den pågældende kontraherende part til at gennemføre foranstaltninger til at korrigere afvigelserne i løbet af en nærmere fastsat periode.

2. Reglerne i stk. 1 skal have virkning i de kontraherende parters nationale ret senest et år efter ikrafttrædelsen af denne traktat i form af bindende og varige bestemmelser, helst i forfatningen, eller på anden måde, der sikrer, at de fuldt ud overholdes og efterleves gennem hele den nationale budgetproces. De kontraherende parter skal på nationalt plan indføre den i stk. 1, litra e), nævnte korrektionsmekanisme på grundlag af fælles principper, der skal foreslås af Europa-Kommissionen, særligt om arten og omfanget af og tidsplanen for de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, også i tilfælde af exceptionelle omstændigheder, samt om, hvilken rolle de institutioner, der på nationalt plan er ansvarlige for at overvåge overholdelsen af de i stk. 1 nævnte regler, skal indtage, og om disses uafhængighed. Denne korrektionsmekanisme skal fuldt ud respektere de nationale parlamenters beføjelser.

3. Med henblik på denne artikel finder definitionerne i artikel 2 i protokol (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne om Den Europæiske Union, anvendelse.

Derudover forstås i denne artikel ved:

a) "årlig strukturel offentlig saldo": den årlige konjunkturkorrigerede saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger.

b) "exceptionelle omstændigheder": en usædvanlig begivenhed, som ligger uden for den pågældende kontraherende parts kontrol, og som har en afgørende virkning på de samlede offentlige finanser, eller perioder med et alvorligt økonomisk tilbageslag som fastsat i den reviderede stabilitets- og vækstpagt, forudsat at den kontraherende parts midlertidige afvigelse ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare.

ARTIKEL 4

Når den procentdel, som de kontraherende parters samlede offentlige gæld udgør af bruttonationalproduktet, overstiger referenceværdien på 60 % i artikel 1 i protokol (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaterne om Den Europæiske Unions, skal den kontraherende part nedbringe den med i gennemsnit en tyvendedel pr. år som et benchmark, jf. artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011. Hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud på grund af en overtrædelse af gældskriteriet, vil blive besluttet i overensstemmelse med proceduren i artikel 126 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

ARTIKEL 5

1. En kontraherende part, der er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i henhold til de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, indfører et budgetmæssigt og økonomisk partnerskabsprogram med en detaljeret beskrivelse af de strukturreformer, der skal indføres og gennemføres for at sikre en effektiv og holdbar korrektion af sit uforholdsmæssigt store underskud. Sådanne programmers indhold og form skal nærmere fastsættes i EU-retten. Fremsendelsen af programmerne til Rådet for Den Europæiske Union og til Europa-Kommissionen med henblik på tilslutning til og overvågning af programmerne skal ske inden for de gældende overvågningsprocedurer i henhold til stabilitets- og vækstpagten.

2. Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen overvåger gennemførelsen af det budgetmæssige og økonomiske partnerskabsprogram og med de årlige budgetplaner i overensstemmelse med det.

ARTIKEL 6

Med henblik på at samordne planlægningen af udstedelsen af nationale gældsbeviser bedre skal de kontraherende parter på forhånd orientere Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om deres planer om at udstede offentlige gældsbeviser.

ARTIKEL 7

Under fuld overholdelse af procedurekravene i de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union forpligter de kontraherende parter, der har euroen som valuta, sig til at støtte forslag og henstillinger fra Europa-Kommissionen, hvis Europa-Kommissionen under en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud konstaterer, at en medlemsstat i Den Europæiske Union, der har euroen som valuta, har overskredet underskudskriteriet. Der påhviler ikke en sådan forpligtelse, når det kan konstateres, at der blandt de kontraherende parter, der har euroen som valuta, er et kvalificeret flertal, som er imod forslaget eller henstillingen, beregnet ved analogi efter de relevante bestemmelser i de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union uden hensyntagen til den pågældende kontraherende parts holdning.

ARTIKEL 8

1. Europa-Kommissionen opfordres til inden for rimelig tid at fremlægge en rapport for de kontraherende parter om de bestemmelser, de hver har vedtaget i medfør af artikel 3, stk. 2. Hvis Europa-Kommissionen, efter at den har givet en kontraherende part lejlighed til at fremsætte bemærkninger, i sin rapport konkluderer, at den pågældende kontraherende part har undladt at opfylde artikel 3, stk. 2, vil sagen blive indbragt for Den Europæiske Unions Domstol af en eller flere af de kontraherende parter. Finder en kontraherende part uafhængigt af Kommissionens rapport, at en anden kontraherende part har undladt at opfylde artikel 3, stk. 2, kan den også indbringe sagen for Domstolen. I begge tilfælde er Domstolens dom bindende for sagens parter, som skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den frist, Domstolen træffer bestemmelse om.

2. Finder en kontraherende part på grundlag af sin egen eller Europa-Kommissionens vurdering, at en anden kontraherende part ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Domstolens dom, jf. stk. 1, kan den indbringe sagen for Domstolen og nedlægge påstand om, at der pålægges økonomiske sanktioner i overensstemmelse med de kriterier, Europa-Kommissionen har opstillet inden for rammerne af artikel 260 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis Domstolen finder, at den pågældende kontraherende part ikke har efterkommet dens dom, kan den pålægge den at betale et fast beløb eller en tvangsbøde, der er passende under hensyn til sagens omstændigheder, og som ikke må overstige 0,1 % af dens bruttonationalprodukt. De beløb, som det pålægges en kontraherende part, der har euroen som valuta, at betale, skal betales til den europæiske stabilitetsmekanisme. I øvrige tilfælde betales beløbene til Den Europæiske Unions almindelige budget.

3. Denne artikel udgør en voldgiftsaftale mellem de kontraherende parter i betydningen i artikel 273 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

AFSNIT IV

SAMORDNING AF ØKONOMISK POLITIK OG KONVERGENS

ARTIKEL 9

På grundlag af samordning af de økonomiske politikker som defineret i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forpligter de kontraherende parter sig til sammen at arbejde hen imod en økonomisk politik, der fremmer den økonomiske og monetære unions rette virkemåde og økonomisk vækst gennem øget konvergens og konkurrenceevne. Med henblik herpå foretager de kontraherende parter de nødvendige handlinger og træffer de nødvendige foranstaltninger på samtlige områder, der er afgørende for euroområdets rette virkemåde, for at fremme konkurrenceevnen, øge beskæftigelsen, bidrage yderligere til de offentlige finansers holdbarhed og øge den finansielle stabilitet.

ARTIKEL 10

I overensstemmelse med kravene i de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union er de kontraherende parter rede til, når det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, at gøre aktivt brug af specifikke foranstaltninger for de medlemsstater, der har euroen som valuta, jf. artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og det forstærkede samarbejde, jf. artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 326 til 334 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til spørgsmål, der er afgørende for euroområdets rette virkemåde, uden derved at undergrave det indre marked.

ARTIKEL 11

Med henblik på at opstille benchmarks for den bedste praksis og arbejde hen imod en tættere samordning af den økonomiske politik skal de kontraherende parter sikre, at alle større reformer af den økonomiske politik, de påtænker at foretage, forinden vil blive drøftet og, når det er hensigtsmæssigt, samordnet imellem dem. Den Europæiske Unions institutioner skal involveres i en sådan samordning som påkrævet i henhold til EU-retten.

AFSNIT V

STYRINGEN I EUROOMRÅDET

ARTIKEL 12

1. Stats- og regeringscheferne i de kontraherende parter, der har euroen som valuta, mødes uformelt på eurotopmøder sammen med formanden for Europa-Kommissionen. Formanden for Den Europæiske Centralbank inviteres til at deltage i disse møder.

Stats- og regeringscheferne for de kontraherende parter, der har euroen som valuta, udnævner med simpelt flertal formanden for eurotopmødet samtidig med, at Det Europæiske Råd vælger sin formand og for samme mandatperiode.

2. Eurotopmøder skal afholdes efter behov og mindst to gange om året med henblik på drøftelser mellem de kontraherende parter, der har euroen som valuta, af spørgsmål vedrørende det særlige ansvar, de deler med hensyn til den fælles valuta, andre spørgsmål vedrørende styringen i euroområdet og bestemmelserne herom og strategiske retningslinjer for gennemførelsen af de økonomiske politikker med henblik på at øge konvergensen i euroområdet.

3. Stats- og regeringscheferne for de kontraherende parter, der ikke har euroen som valuta, og som har ratificeret denne traktat, deltager i drøftelserne på eurotopmøder vedrørende de kontraherende parters konkurrenceevne, ændringen i den globale arkitektur i euroområdet og de grundlæggende regler, der vil gælde for euroområdet i fremtiden, samt når det er hensigtsmæssigt og mindst en gang om året i drøftelser vedrørende specifikke spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne traktat om stabilitet, samordning og styring i den økonomiske og monetære union.

4. Formanden for eurotopmødet sikrer forberedelsen og kontinuiteten i eurotopmøderne i nært samarbejde med formanden for Europa-Kommissionen. Det organ, som pålægges forberedelsen af og opfølgningen på eurotopmøderne, er Eurogruppen, og dens formand kan indbydes til at være til stede under eurotopmøderne med henblik herpå.

5. Formanden for Europa-Parlamentet kan indbydes med henblik på at blive hørt. Formanden for eurotopmødet fremlægger en rapport for Europa-Parlamentet efter hvert eurotopmøde.

6. Formanden for eurotopmødet holder de kontraherende parter, der ikke har euroen som valuta, og de øvrige medlemsstater i Den Europæiske Union nøje underrettet om forberedelsen og resultatet af eurotopmøderne.

ARTIKEL 13

Som fastsat i afsnit II i protokol (nr. 1) om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaterne om Den Europæiske Union, vil Europa-Parlamentet og de kontraherende parters nationale parlamenter i fællesskab tilrettelægge og fremme en konference af repræsentanterne for de relevante udvalg i Europa-Parlamentet og repræsentanterne for de relevante udvalg i de nationale parlamenter for at drøfte finanspolitik og andre spørgsmål, der henhører under denne traktat.

AFSNIT VI

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 14

1. Denne traktat ratificeres af de kontraherende parter i overensstemmelse med hver deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union ("depositaren").

2. Denne traktat træder i kraft den 1. januar 2013, hvis tolv kontraherende parter, der har euroen som valuta, har deponeret deres ratifikationsinstrument, eller den første dag i måneden efter, at det tolvte ratifikationsinstrument er blevet deponeret af en kontraherende part, der har euroen som valuta, alt efter hvilken dato, der er den tidligste.

3. Denne traktat finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen blandt de kontraherende parter, der har euroen som valuta, og som har ratificeret den. Den finder anvendelse på de andre kontraherende parter, der har euroen som valuta, fra den første dag i den måned, der følger efter, at de har deponeret deres respektive ratifikationsinstrument.

4. Uanset stk. 3 og 5, finder afsnit V anvendelse på alle de berørte kontraherende parter, fra datoen for traktatens ikrafttrædelse.

5. Denne traktat finder anvendelse på de kontraherende parter med dispensation, jf. artikel 139, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller med en undtagelse, jf. protokol (nr. 16) om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet som bilag til traktaterne om Den Europæiske Union, som har ratificeret denne traktat, og da fra den dato, hvor afgørelsen om at ophæve dispensationen eller undtagelsen får virkning, medmindre den pågældende kontraherende part erklærer at ville være bundet af alle eller nogle af bestemmelserne i denne traktats afsnit III og IV fra en tidligere dato.

ARTIKEL 15

Denne traktat kan tiltrædes af andre medlemsstater i Den Europæiske Union end de kontraherende parter. Tiltrædelsen får virkning ved deponering af tiltrædelsesinstrumentet hos depositaren, som giver de øvrige kontraherende parter meddelelse herom. Efter godkendelse af de kontraherende parter, deponeres denne traktats tekst på den tiltrædende medlemsstat officielle sprog, der også er et af de officielle sprog og et arbejdssprog for Unionens institutioner, i depositarens arkiver, som en gyldig tekst af denne traktat.

ARTIKEL 16

Senest inden fem år efter datoen for denne traktats ikrafttrædelse skal der på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse tages de nødvendige skridt i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer.

Udfærdiget i Bruxelles, den anden marts to tusinde og tolv.

Denne traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkivet hos depositaren, der fremsender en bekræftet genpart til hver af de kontraherende parter.